

Referat despre relatiile sociale in epoca preistorica - prima parte

Nu putem sti aproape nimic sigur cu privire la raporturile sociale ale umanitatii din era paleolitica. Se pot face doar unele deductii, bazate pe putinele repere arheologice de care dispunem. In legatura cu foarte andelungata perioada a paleoliticului inferior este logic sa presupunem ca o societate a carei economie se baza in principal pe vana-toare nu putea trai decat in grupuri de cel putin douazeci de familii; ca functia de comanda in grup o detinea barbatul cel mai viguros si mai abil in ale visatoarei; ca activitatile economice (vinatoarea propriu-zisa, transportul si pregatirea vinatului, confectionarea uneltelor, culesul hranei de natura vegetala, s.a.) erau distribuite intre membrii grupului in functie de virsta si de sex; ca cel putin uneori consumarea vanatului avea loc in comun, la mese comune; ca pentru dirijarea acestor activitati exista o oricat de rudimentara structura organizatorica si de conducere, individuala sau colectiva; ca trebuie sa se fi stabilit si anumite norme de activitate practica, de comportare in relatiile dintre membrii grupului sau dintre grupuri diferite; in sfirsit, ca aceste grupuri erau comunitati deschise, mentineau relatii de un fel sau altul cu grupuri diverse, inclusiv prin relatiile de inrudire.

La concluzii ceva mai sigure ne conduc dovezile, materiale datand din paleoliticul mijlociu, in special mormintele. Din aceste dovezi reiese ca ritualul de inmormintare nu facea nici o distinctie intre sexe, fapt care permite supozitia ca nici in viata femeia n-ar fi detinut o pozitie socialmente inferioara barbatului. Comunitatea de familie avea, aproape sigur, o importanta deosebita; ceea ce este dovedit de faptul ca si copiii erau inmormintati alaturi de parinti, insotiti de obiecte si podoabe funerare.

Despre un cult propriu-zis al mortilor inca nu se poate vorbi, decat doar despre o grija, un respect, o afectiune fata de defunct.

In acest sens trebuie interpretata grija omului din Neanderthal de a-si inmorminti mortii. Dar probabil ca abia inconceptia omului sapiens mortul continua sa traiasca pe acest pamint ca inainte, invizibil insa si intr-un anumit loc fix in mormint; ca raminea un fel de "cadavru viu"; drept care trebuia sa i se puna alaturi de mincare, sa i se dea uneltele, armele, podoabele lui si sa fie asezat in groapa intr-o anumita pozitie, ca si cum ar dormi sau ca si cum ar fi bolnav.